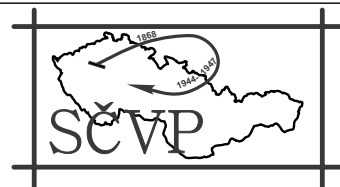

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

8/2013

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Dlouho očekávaný dokument „Volyňští“
Jana Mančušky a Lubomíra Sazečka
se bude oficiálně prezentovat v České televizi
dne 27. 10. 2013 na programu ČT2 ve 20:45.
Budeme se všichni těšit!!!

Setkání volyňských 7. 9. 2013

Zúčastnila jsem se Celostátního setkání volyňských potomků a přátel 7. 9. 2013 v Litoměřicích v hotelu Koliba a ráda bych sdělila své osobní pocity, dojmy a radost, že jsem byla u toho. Především se nám vydařilo počasí a velice přispělo k celkovým hezkým dojmům z akce a také potěšila nebyvale velká účast krajanů.

Zahájení a uvádění programu provedla perfektně s přehledem naše jednatelka SČVP regionu Litoměřice Daniela Zelenková, která byla také jednou z hlavních organizátorů akce, vedle iniciátora tohoto setkání a hlavního organizátora Miroslava Kučery, předsedy regionu Litoměřice Josefa Kozáka a mnoha dalších členů výboru.

Po uvítání hostů, jimiž byli předsedkyně Sdružení paní Jarmíra Němcová-Ničová, senátor MUDr. Hasan Mezian, starosta města Litoměřice Mgr. Ladislav Chlupáč, čestný člen PaedDr. Jaroslav Moravec, předseda regionu Litoměřice Josef Kozák a plk. v.v. Václav Kuchynka jsme vyslechli mimo jejich věcné příspěvky, zasloužené uznání a upřímná přání do budoucna.

Programovaný projev čestného člena PaedDr. Jaroslava Moravce vyzněl, jako vždy dokonale. Jeho svérázný, nekonvenční, příjemně sdělovací způsob projevu jistě zvlášť zaujal dokonalou znalostí volyňského etnika a uznáním jeho kvalit a přínosu v obraně vlasti. Také putovní výstava „Návraty“, kterou připravil v předsálí Koliby mladý upřímně zaujatý krajan, předseda HDK SČVP Roman Štěr, vypovídající o začátcích života Čechů v carském Rusku, dokonale informovala autentickými snímky i odborným textem. Byl také promítán dokumentární film „Volyňští“ autorů režiséra J. Mančušky a redaktora SČVP L. Sazečka, který by však asi z důvodů časové technických, nebyl dobře osvětlen.

Po chutném obědě s dobře organizovanou rychlou obsluhou, jako stejně potom u večere, jsme byli převezeni k přístavišti u Labe autobusem, neboť plánovaný vláček by takové množství účastníků nepřevezl a zahájili jsme tu krásnou plavbu po Labi lodí Porta Bohemica k Bráně Čech. Místo na lodi jsme si mohli vybrat a tak já s rodinnými příslušníky jsme seděli v horním nezastřešeném patře. Sluníčko se do nás hezky opíralo, ale občasné zván větříku ochlazoval atmosféru a bylo nám velice příjemné s možností živě vnímat tu neobvyklou atmosféru klidu a vidět zvláštnosti okolní přírody. Loď samozřejmě nabízela mnohem širší výběr potěšení, jako barové zásoby občerstvení, možnost volného diskotování a vzpomínání a vůbec vnímání okolí dle osobních zájmů. Z dolního patra k nám doléhaly už jen jemné tony melodií kapely Kadet a dle ohlasů účastníků potom, nálada tam byla velice příjemně veselá, tančilo se a program obveselovaly také dětičky. Když jsme dopluli k široce rozlitému Pišťanskému jezeru, loď se obrátila a vraceli jsme se za stejně příjemné nálady zpět do Koliby.

Následovala chutná večere a pak už poslech pěvecké a hudební skupiny „Schovanky“ a tanec. Byl to krásně prožitý den a je nutno co nejvřeleji poděkovat všem, kteří se o tuto náročnou a doufám úspěšnou ve svém záměru akci zasloužili, jejichž jména a zhodnocení akce bude zajisté uveřejněno zápisem ve Zpravodaji.

V. Suchopárová

RODINA KATYŠEVCEVOVA dokončení

Po zatčení byl Ivan Katyševcev převezzen do vězení v Dubně a dál po něm nezbylo ani stopy. Vzhledem k tomu, že ho označili jako politického vězně - 13. dubna 1940, byla zatčena rodina a spolu s dalšími byli naloženi do krytých nákladních vagonů ve stanici ve Vrbě a deportováni do Kazachstánu. Tím byla ukončena výuka Ziny v šesté třídě desítky, Heleně tehdy bylo šestnáct let a Mikuláš byl kluk.

Koncem roku 1940 jsem četl dopis, který napsala Zina své přítelkyni ze třídy Ireně Vyhliďalové a do kterého vložila sušené stepní květiny. Měl jsem slzy v očích. Její bývalá učitelka Ostrowska, asi jako jediná poslala rodině potravinové balíčky. Výbuch německo-sovětské války 22. 6. 1941 zabránil dalším kontaktům s rodinou Katyševcevových po mnoho let.

V roce 1998 jsem napsal dopis Mirkovi Ledvinovi z Vrby, tehdy žijícímu v Žatci, že jsem našel stopu Ivana Katyševceva. Zjistil jsem, že z vězení v Dubně byl transportován do Kyjeva. Nebyl zavražděn v našem krajském městě, jak byla informována rodina, když navštívili dubenské vězení. Je zajímavé, že ani Červený kříž nebyl schopen dát rodině informace o jeho osudu.

Pak jsem poslal fotku Ivanu Katyševcevu se sdělením, že jsem ho našel na „ukrajinském seznamu Katyňském“. Mirek to neprodleně oznámil Zině do Prahy (v té době již docentce medicíny Zdence Válkové) a ta mi napsala do Varšavy. Koupil jsem a poslal jí knihu „Śladem zbrodni Katyňskiej (Stopy zločinu katyňského)“ se seznamy obětí a tak téměř po

šedesát letch jsme obnovili kontakt. V roce 1999 jsme se sešli v hlavním městě České republiky na zasedání organizace SČVP. Předal jsem se Zině vlastnoručně namalovaný obraz Zámku v Dubně nad řekou Ikvou, rovněž vzala na vědomí mé články „Vzpomínky z Volyně a na válku“, kde jsem také psal o Češích žijících na polské Volyni. Zdeňce hlavně vděčím za čestný titul „Čestný člen SČVP“, který jsem obdržel 28. 5. 2003. Bohužel, nemohl jsem jí už poděkovat, ani si navzájem vyměňovat další informace. Zemřela 14. 10. 2002 ve věku 76 roků. Zůstaly dopisy, věnování do knih, které jsem od ní dostal, napsané v krásnou polštinou, přestože Zdeňka se učila jazyk pouze šest let základní školy ve Vrbě.

Příští schůzi SČVP jsem potkal Helenu Katyševceovou, provdanou Fraňkovou. Dal jsem jí mnou namalovaný obrázek představující polní květy a svoji knihu „Opowiadania z życia wzięte (Příběhy ze života)“ Společně jsme povečeřeli s již nežijícími Jaroslavem Mecem a Jozefem Parpelem a tehdy navázané přátelství s Helenou přetrvalo deset let. Často jsme si vyměňovali dopisy na různá témata. Pamatovala si Vrbu spíše předválečnou, já jsem strávil v městečku válku, obě okupace a pogromy ukrajinských nacionalistů na Polácích ve znamení OUN-UPA. Jako šestnáctiletý jsem za německé okupace začal pracovat na nádraží ve Vrbě. Často jsem se díval nahoru na rampu, kde dříve NKVD nakládalo lidi včetně dětí do vagonů a vyváželo je po nocích do Archangelské oblasti, na Sibiř a do Kazachstánu, tak jako rodinu Katyševcevových.

Polsko uctilo otce Heleny a Zdeňky, svého státního příslušníka, umístěním destičky s jeho jménem na mramorové desce obětí masakru v Katyňské kryptě ve varšavské Polní katedrále polské armády. To je jediné místo, na které se mohla Helena se svou rodinou poklonit a zapálit svíčku. Myslím, že budoucí najdou další na polském válečném hřbitově v Kyjevě-Bykovni, otevřeném v září 2012. Byla tam odhalena zeď se jmény 3.435 obětí z tzv. „ukrajinského seznamu Katyňského“ zavražděných po 17. 9. 1939 ve vězení v Kyjevě a pohřbených v borovém lese za Dněprem v Bykovni.

17. září 2012 jsem dostal od Heleny blahopřání u příležitosti mého 87. výročí narození, které už psala v nemocnici. Potom už jen parte od rodiny o tom, že Helena zemřela 24. ledna 2013, žila téměř 89 roků.

Zmíním se ještě, že paní Katyševceová zemřela na tyfus ve vyhnanství v roce 1944. S Mikulášem jsem se setkal dvakrát na setkání v Praze. Zemřel před několika lety.

Jsem jako poslední Mohykán - pamatuji si a vzpomínám na pětičlennou českou rodinu z Vrby, ulice Křemenecká č. 1, z nichž nikdo již není naživu. Nechť odpočívají v pokoji!

Zbigniew Wojcieszek přeložil Jan Válek

Z Vašich dopisů

Dne 20. září se konalo v Chomutově setkání SČVP za spolupráce ČSBS a ČSOL kterého se také zúčastnili hosté z pražského, žateckého, litoměřického a karlovarského regionu.

Všechny uvítala předsedkyně regionu Jiřina Kačerová. Potom předala slovo místopředsedovi ČSOL panu plukovníkovi Vladimíru Licinbergovi, který rovněž uvítal přítomné a informoval o konání oslav k 28. říjnu na které přítomné pozval. Součástí úvodu byla také představena kniha paní Jančarové „Tři lípy nad útesem“.

Jako host za zátecký region promluvil pan Anděl, který nám oznámil termín oslav 28. října v Zatici. Vzpomněl presidenta Masaryka a informoval o červencovém zájezdu do Českého Malína.

Dále promluvil za litoměřický region pan Josef Kozák. Rovněž vzpomněl krajany z Volyně kteří bojovali za první i druhé světové války, prezidenta E. Beneše který se zasloužil o reemigraci. Pozval všechny na Svatováclavské posvícení do Litoměřic.

Pan generál Miloslav Masopust z Prahy vzpomněl na své mládí, na otce učitel který učil ve zdolbunovské škole a potom i v několika dalších. Zavzpomínal na boje u Dukly a co vše prožil např. u Machůvky. Přítomným popřál hodně zdraví.

Další náš host, šéfredaktor Zpravodaje pan Lubomír Sazeček z Brna rovněž pozdravil přítomné. Velice se zajímá o historii volyňských Čechů a požádal o zaslání dokumentů k životu Čechů na Volyni. Zajímá se i o malínskou tragédii a s režisérem J. Mančuškou spolupracoval na filmu o volyňských Česích, který by měl být vysílán 27. 10. v České televizi na 2. programu. Také oznámil, že prof. J. Vaculík chystá vydání 4. dílu historie o volyňských Česích.

Pan Josef Řepík rodák z Malína, který přežil vyvraždění této obce, vzpomněl letošního vydařeného zájezdu s paní Finkousovou do Českého Malína. A jako poslední vystoupila hospodářka Sdružení paní Marie Nečasová, která poděkovala za zaslání příspěvků a upozornila na klesající počet členů Sdružení. Před 15 lety nás bylo 2.800 a nyní nás není ani 1.500! Přesto bylo Sdružením na tvorbu filmu věnováno 100.000Kč. Rovněž všem popřála pevného zdraví s přáním abychom se zase brzy setkali.

Po těchto projevech následoval chutný oběd a vzájemná přátelská diskuze účastníků setkání. Odpoledne se shromáždění začali postupně loučit a odebrali se ke svým domovům.

Jiřina Kačerová a Jiřina Vinšová

Po dvacáté v Kolečově u Rakovníka

Dovolte mi, abych krátce přispěl milému tématu Návraty a setkání. Jmenuji se Václav Porazík a jsem vnukem Václava Porazíka pocházejícího z Hulče České. V současné době zastávám funkci starosty obce Kolečov u Rakovníka, kde jsem se narodil a žiji dosavadní život. V krátkosti bych podotkl, že praděd Štěpán Porazík byl svého času starostou právě v Hulči do března roku 1943 kdy byl zabit banderovci. A nyní bych navázal na odehrávající se události. Již třetím rokem probíhá přeshraniční spolupráce obcí mikroregionu Kněževeska, polské vsi Puszcza Marianska a z ukrajinské strany je to region obcí z okolí Zdolbunova v čele se starostkou Hulče (do roku 1946 se jmenovala Česká Huleč). To celé se odehrává díky iniciativě Igora Pankowa, ukrajince původem právě z Hulče v současnosti učitele anglického jazyka v polské obci Puszcza Marianska. Právě před třemi roky zavítal Igor Pankow na Rakovníko a setkal se s kolešovickým starostou a předsedou mikroregionu Kněževesko Martinem Dvořákem. Mým záměrem je, aby Huleč a obce z Česka a Polska, kde rodáci z Hulče žijí, navázaly spolupráci. Nejprve na úrovni samospráv a poté například i mezi školami, kdy by se mohla konat různá kulturní nebo sportovní setkání. To byla první vize, kterou představil. „Podle mého je důležité, aby děti věděly, odkud jejich rodiny přišly a kam sahají jejich kořeny,“ pokračuje Igor Pankow.

A jelikož se zajímá o historii a je velice aktivní člověk neunikla jeho pozornosti pohnutá minulost obce. Díky jeho iniciativě vzniklo ve škole v Hulči malé muzeum věnované českým a polským obyvatelům obce a také byl na místním zrušeném hřbitově postaven pomník, na něhož vynaložil veliké úsilí. „Hřbitov byl likvidován v 80. letech minulého století a bylo na něm třicet hrobů, z nichž bylo identifikováno sedm polských a jeden český - rodiny Hovorkovy. Pomník má připomínat obyčejné občany, kteří nebyli hrdiny a vojáky, ale svou těžkou prací a poklidným životem vytvářeli předpoklady pro život dalších generací,“ přibližuje Igor Pankow. Na pomníku je v ukrajinštině, češtině a polštině napsáno: „Věčná památka těm, kteří odešli na věky a zanechali za sebou dobrou a světlou vzpomínku. Polákům, Čechům a Ukrajincům, kteří zde žili v 19. a 20. století.“

V ukrajinské Hulči se setkání starostů a zástupců samospráv, kteří se chtějí do projektu zapojit, již uskutečnilo v roce 2011. Rok poté jsme byli v Polsku. A letos byl seznamovací okruh zakončen v Čechách, 1. června v Kolečově a zástupci Polska a Ukrajiny se poprvé i setkali s českými rodáky, kteří sem po 2. světové válce

z Hulče přišli. Konkrétně do Kolečova rodina Antonína Ballady, Bohumila Čížíka, Josefa Kovandy, Vladimíra Krejčího, Vladimíra Kučery, Vladimíra Pavlíčka, Jiřího a Václava Porazíkových, Josefa a Vladimíra Procházkových a Anny a Josefa Rubkových. Samozřejmě, že setkání nebylo pouze o rodácích z Hulče, ale také z okolních vesnic. A jelikož se toto setkání neslo ve znamení čísla dvacet, byl jsem velice rád, že se odehrálo s možností prolnutí dvou aktivit. Historie a budoucnost. V sále kulturního domu v Kolečově. Sobotního dopoledne se sešlo na pětadesát rodáků či jejich potomků z Volyně. Krátkou historii České Hulče pak připomněla paní předsedkyně Rakovníka Emílie Šimánková. Účastníky setkání pozdravil také Antonín Umlauf a Jaroslav Vodička. Nechyběl přípitek, nechyběla pocta všem těm, kdo se letos tohoto setkání již zúčastnit nemohli. Skutečných rodáků z Hulče se v Kolečově sešlo na dvacet a měli si o čem vyprávět. Pro zástupce obcí Ukrajiny a Polska bylo obrovské překvapení počet rodáků, na něž v kolešovském kulturáku narazili, což rozhodně nečekali, masa lidí, která ctí a ve svých myslích, vzpomínkách, uchovává časy, kdy na Ukrajině žila. Kolečovské setkání rodáků tak pozdravil právě pan Igor Pankow, nebo současná starostka Hulče Lidia Balabat. Tlučočníků nebylo v podstatě třeba, všichni rozuměli všem a vládla velice příjemná nálada. Po obědě pak byl zástupci volyňských Čechů i polskou a ukrajinskou delegací položen věnec na památku volyňských Čechů u památníku padlým 1. a 2. světové války v Kolečově.

Další tři dny trávil návštěva poznáváním Rakovníckého regionu a kultury, nyní je na řadě otázka „co dál“? Václav Porazík

Připomínka

Vážení, zasílám Vám své vyjádření kdo byli Češi z Volyně. Byla bych velice ráda, kdyby jste moji prosbu splnili a zveřejnili ve Zpravodaji. Hlavně z úcty ke svým rodičům paní Heleně Čurdové roz. Tlusté z Moštěnice a Jaroslavu Čurdovi z Českých Ozeran na Volyni.

Byli to obyčejní lidé, ale přesto byli moudří a my dodnes se sestrou užíváme vše, co nám rodiče nenásilně předali. A to co jsem napsala není jen vzhledem k mým rodičům, ale pro všechny Volyňáky. Málo se o nich mluvilo, velká škoda, vědělo by se určitě více. Hodně se zpřetrhalo, máme příbuzné v Argentině, nevíme o nich dodnes nic (bratří Hábové), tatínek si s nimi nesměl psát. Nebo to, že Antonín Čurda (bratr tatínka) byl zavražděn, vrátil se sem po válce pro smrt, ze závidí jiných. Tatínek se z toho nikdy nevzpamatoval. Vše je zapomenuto.

Rodiče v srdci nenosili zášť, jen lítost. Byli věřící. Stále na mě se sestrou vzpomínáme. Víc nám nezbylo. Jen ta láska k nim a vzpomínky. Jejich život byl prostý, ale statečný. Tatínek v 39. roce v září šel na pomoc Polsku. Jak byla Katyně, tatínek se jen dostal do lágru díky sovětům kteří je napadli. Mamince benderovci zaživa zakopali sestřenicí s malým synkem do země a tak by se mohlo hovořit a psát. A toho mlčení bylo víc než dost! A Český Malín kde mé babičce Věře Tlusté rozené Novákové také zahynuli příbuzní? Ovšemže byly i věci milé a krásné. Nedá se vše pojmout.

Napište prosím Vaším prostřednictvím, že zdravím všechny v Medlově kde žil můj dědeček František Čurda a Soňu Novákovou roz. Šircovou z Moštěnice žijící v České Kamenici. A také pana Václava Kytla, který hodně píše do Zpravodaje. Je totiž z mé rodné vsi Maštova, tudíž i všechny z Maštova. Dnes žiji bohužel na Šumavě. Zdravím rodiny Nováků z Podbořan, Tlustých a Čurdových, známé, přátele a děkuji za pochopení.

Všem volyňským Čechům a jejich dětem

Nikdo neví, jak čas volyňských Čechů běžel a běží, že i na velikou dálku věděli o městě co má plno věží.

Krásu své země neznali, ale ctili ji tím, jak žili, své češství v srdci nosili a co všechno znali, uměli, byli patrony přírody, řemesla – v Boha věřili. Málokdo věděl o jejich snažení, že české písničky zpívali, věřili, doufali. A co se nalopotili, jak říkali, že jsou to doby dávny?

Někdo třeba nad tím i rukou mávne – to tedy ne! Mnozí nesli své přesvědčení až do hrobu, nesnášeli porobu – jejich hrdinství bylo v práci řádné a poctivé, jejich statečnost byla v tom, že dovedli překročit i jinou netečnost, pohrdání a málokdo má zdání čím vším procházely v těžkých dobách české mámy, ženy a jak byly krásné.

Dneska už nikdo nezasne, ubývá těch co Volyňáky byli. Snad možná děti nezapomněly na různé chutě obyčejných jídel s vůní povídání o časech dávných i na mlčení rodičů moře let, pro křivdy.

I volyňský Čech byl rek statečný a kotlem pekelným Dukly kdo prošel, byl rád, že zůstal živ. A co znali? Jediné stéblo zrna by nepřekročili a suchou kůrku chleba nepošlapali.

Nikoho nepřesvědčovali, věřili i kdyby jakkoliv žili.

Jejich život byl jejich škola, život jako takový ctili, byl jejich uměleckým dílem, jako jejich mluva.

Mluva prostá, staročeská, co moudra v ní bylo, až se někdy zajiskřilo a jak bylo pevně jejich objetí a stisknutí.

Uměli se smát, veselit, žertovat, málokdo ale věděl, jaký jejich život měl skutečný rád. Svůj život nemarnili, kdo ví k jakému poznání docházeli – dnes už nad mnohými vychází slunce a zapadá – divili by se slovům „blbá nálada“. Když začínali na Volyni, přetěžké doby zažívali, pěstovali, stavěli, hospodařili, řemeslo se naučili – šikovni byli.

A stále něco překonávali, není na to dost těch správných slov, ale těch správných dob. Byli, žili a my co jsme se jim narodili neztrácejme úctu k nim, předejme svým dětem co nás naučili, abychom měli v srdcích smíř.

Vlasta Niebauerová rozená Čurdová

Vzpomínka na Annu Pišlovou

Černobylští krajané nedávno se navždy rozloučili s Annou Pišlovou, která odešla od nás po dlouhé nemoci ve věku 89 let. Patřila k významným osobnostem českého etnika na Ukrajině, byla buditelkou a nositelkou české kultury a lidových tradic na Východní Volyně.

Narodila se dne 14. dubna 1924 v české kolonii Malá Zubovščina na Ukrajině v rodině Antoníny a Vladimíra Černých. Otce nepoznala, zemřel za týden před její narozením. Otce nahradil Vojtěch Koníček, kterého moc měla ráda. V roce 1941 Vojtěch Koníček byl mobilizován na fronty 2. světové války, kde padl v boji. Matka Anny Pišlové zůstala sama se 4 dětmi, ale přes krutosti vdovského života dala dětem veškerou péči a lásku. Anna Pišlová zažila všechny těžkosti té doby: hladomor, kolektivizaci, válku, nelehkou realitu poválečného života, což ji otužilo jako osobitost. Byla statečná, silná a vytrvalá duchem. Po maturitě absolvovala vysokou školu pedagogickou v Žitomíru v oboru matematika a fyzika a až do důchodu učila v rodné vesnici.

V roce 1941 se vdala za lékaře Jaromíra Pišla, významného oftalmologa, který působil v Malé Zubovščině. Ve sňatku se narodily 2 děti: dcera Alena a syn Fedor který zdědil otcovo povolání a dnes úspěšně působí v Čechách.

Anna Pišlová vyrostala v atmosféře lidových tradic, ostrůvku české kultury na Ukrajině, kterým byla Malá Zubovščina. Spolu s rodáky stejného smýšlení v nelehkých ideologických podmínkách, směřovaných na umělé vytvoření jakéhosi historického společenství „sovětský lid“, byla nejen propagátorem českých zvyků, tradic a českého jazyka, ale se snažila je aktivně přinášet do života. Byla neformální kronikářkou vesnice, zaznamenala důležité události ze života vesnice a osudech její obyvatelů. Poskytla hodně cenných materiálů a dokumentů Jaroslavu Ornstovi – autoru knihy „Česká kolonie Malá Zubovščina na Ukrajině“. Paní Pišlová byla předsedkyní vesnické Rady žen, připravovala dojemně večírky věnované vdovám frontových vojáků, působila i jako oddávající při svatebních obřadech.

Rok 1986 poznamenal české vesnice Malou Zubovščinu a nedalekou Malinovku černobylskou tragedií. Zanedlouho po havárii na Černobylské atomové elektrárně zemřel manžel Anny Pišlové Jaromír. Listopadové události roku 1989 v ČSSR a Gorbačovova perestrojka iniciovaly vznik hnutí o návrat krajanů do staré vlasti. Vznikla iniciativní skupina „Pro obrození společnosti J. A. Komenského na Ukrajině“. Dne 25. ledna 1990 tato skupina založila první pobočku budoucího krajanického sdružení. Na setkání s prezidentem ČSSR V. Havlem na Velvyslanectví ČSSR v Moskvě byli pozváni členové iniciativní skupiny doc. Boris Iljuk a Viktor Javůrek.

Anna Pišlová uvítala vznik iniciativní skupiny a podporovala její činnost. Při odjezdu na setkání s Václavem Havlem pozvaní přemýšleli o suvenýru pro pana prezidenta. A takový se našel. Anna Pišlová věnovala knihu plukovníka, Ing. Vladimíra Hájka „Malá Zubovščina v SSSR“, vydanou v Praze v roce 1987. Lepší prezentaci české vesnice na Ukrajině těžko by bylo hledat.

V roce 1992 se rodina Pišlových vrátila do staronové vlasti a usídlila se v Milovicích. I zde paní Pišlová se zapojuje do veřejného života. Dlouhodobě působila jako aktivní členka redakce Milovického Echa. Svými vzpomínkami o životě, kultuře a zvycích krajanů přispívala do Milovických novin. Užívala si života důchodkyně v staronové vlasti, ráda cestovala, pomáhala rodákům dobrými radami. S časem se dočkala pěti pravnoučat, které nesmírně milovala.

S přibývajícím věkem přišly nemoci, měla hodně plánů, ale osud rozhodl jinak. Její srdce se zastavilo dne 21. června 2013.

Ludmila Černá, Boris Iljuk, Anna Mazniková

POZVÁNKA

Region Olomouc: V sobotu 26. října 2013 v 16:00 hod se uskuteční v Hněvotíně slavnostní výroční schůze u příležitosti: 95. výročí založení československé republiky a 45. výročí stavby pomníku padlým za války před KD.

Program:

1. Slavnostní akt proběhne v 16:00 hod před KD v Hněvotíně položením věnce k pomníku padlým.

2. V sále KD volba nového výboru a předsedy našeho regionu.

Tradičně uspořádáme tombolu z dárek, které společně přineseme. Akce se uskuteční po volbách do Sněmovny. Srdečně Vás všechny zveme a těšíme se na společné setkání s Vámi. Dotazy na tel. 736 158 442. Za regionální výbor Vladimír Polák - předseda

OZNÁMENÍ

Výbor regionu Litoměřice srdečně zve všechny své členy a jejich přátele na tradiční POSVÍCENSKÉ SETKÁNÍ, které se tentokrát uskuteční v sobotu dne 5. října 2013 od 10 hodin v sále restaurace Koliba na Výstavišti Zahradka Čech. Jsme přesvědčeni, že vzhledem k přesunu našich setkání na soboty, bude vyšší účast.

Za výbor regionu Litoměřice Daniela Zelenková jednatelka

Ukrajinské vydání Dějin volyňských Čechů

Sdružení Čechů z Volyně jejich přátel ve spolupráci se sdružením na podporu multikulturních aktivit SPEKTRUM uskutečnilo vydání všech tří dílů knihy prof. Jaroslava Vaculíka „Dějiny volyňských Čechů“ v překladu do ukrajinštiny. Překlad realizoval náš krajan Jaroslav Kubelko. Práce s překladem, do které se J. Kubelko pustil z vlastní iniciativy a bez nároku na odměnu, byla důležitým cílem jeho života. Slovo o překladateli napsal doc. Georgij Dolinský z Brna, o autorovi doc. Boris Iljuk z Jaroměře.

Všechny 3 díly Dějin jsou publikované v jediném kompaktním svazku. Fotodokumentaci k ukrajinskému vydání poskytla historická komise SČVP.

Ukrajinský překlad „Dějiny volyňských Čechů“ je významnou událostí v publikační činnosti našeho Sdružení a bude důstojným přínosem k rozvoji české-ukrajinských vztahů, přispěje k prohloubení historické paměti a poznání národní identity etnických Čechů nejen na Ukrajině, ale i v zahraničí.

Knihu je možné objednat na dobírku na e-mailu boris.iljuk@fvp.slucz, nebo SMS na mobil: 607 841 327. Cena knihy: 200,- Kč (bez poštovného).

ijk

Naši jubilanti

Opakovaně upozorňujeme, že se ve Zpravodaji zveřejňují výročí od 50 let po pěti letech do 80 a potom už každý rok. Nezlobte se proto za neuvedená výročí, která jsou mimo tato kritéria.

Redakce

region Domažlice: V srpnu oslavil 82 let Jaroslav Holoubek z Horšovského Týna a v říjnu oslaví 86 let Marie Kurcová ze Srbů u Horšovského Týna. Gratulujeme a přejeme pevné zdraví, štěstí a dobrou náladu. Za region Miloslava Chocholatá

region Cheb: V říjnu oslaví 87 let ThDr. Jan Křivka z Hulče, nyní ve Františkových Lázních.

Zdraví a životní pohodu za region přeje Libuše Pancířová
region Chomutov: V srpnu oslavili 92 let Marie Michajlovičová z Kupičova, bytem Kadaň; 90 let Nona Tomášková ze Zdobunova, nyní Staré Vinařice; 80 let Ludmila Rosendorfová Chomutov; 81 let Lidie Ďuricová z Michalovky, nyní Most; 81 let Valentina Ledecká z Mízoče, nyní Mezihoří u Blatna a 65 let Zdeněk Šťastný z Hrušvice, nyní Chomutov.

V září oslavili 88 let Marie Zavadilová z Buršovky, nyní Droužkovičce; 85 let Anna Chloupková ze Świerze u Cheľmu, nyní Chomutov; 84 let Věra Dvořáková ze Zdobunova, nyní Údlice; 81 let Helena Kalíková z Rovna, nyní Most; 80 let Marie Koubková z Křemence, nyní Místo u Chomutova; 75 let Vlasta Kosková z Omelanštiny, nyní Chomutov; 70 let Věra Jarošová z Michalovky, nyní Blatno u Chomutova a 60 let Josef Lněniček z Chomutova.

Hodně zdraví do dalších let přeje Jiřina Kačerová a Josef Roller
region Karlovy Vary: V září oslavili 89 let Anna Englická z Hulče České, nyní Bochoř; 83 let Ludmila Tichá z Kvasilova, nyní Sokolov a 82 let Antonín Klíma z Luthardovky, nyní Nejdek. Všem oslaveným do dalších let zdraví a spokojenost přeje za region

Helena Horáková

region Litoměřice: V říjnu oslaví narozeniny: 80 let Jindřich Hořenín z Mirohoště, bytem Roudnice n/L., 88 let Jiřina Vítková z Mirohoště, bytem Litoměřice, 88 let Marie Janouchová z Volkova,

bytem Děčín, 88 let Radomír Vlk z Boratína, bytem Chotíněves, 89 let Raisa Votrubová z Kněhynek, bytem Lovosice, 90 let Melanie Tintěrová ze Zavidova Českého, bytem Polepy.

Za výbor regionu Litoměřice *Daniela Zelenková* jednatelka
region Mohelnice: V říjnu oslaví 85. narozeniny paní **Anna Linhartová** z Hrušvice, bytem Mohelnice. Jubilantce přejeme hodně zdraví a životní pohody. Za region *Machovská*

region Olomouc: V září oslavili 88 let Fišerová Marie z Moldavy, nyní bytem Nedvězí u Olomouce; 85 let Dubická Eugenie z Omeňanštiny, nyní bytem Olomouc; 80 let Zapletal Zdeněk z Hněvotína u Olomouce. V říjnu oslaví 84 let Borys Václav z Moldavy, nyní bytem Karviná; 65 let Šulc Václav z Hněvotína, člen našeho regionálního výboru. Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a životní pohodu. Těmto našim členům do příštích let přejeme hodně zdraví a životní pohodu.

Za region *Vladimír Polák* - před. a *Miroslav Nerad* - člen výb.
region Mariánské Lázně: V měsíci únoru oslavila 79 let paní **Jiřina Kokštejnová** z Hrušvice, nyní V. Hledsebe-Klimentov.

Za region přejede předseda *Jaroslav Juha*
region Moravskoslezský: V říjnu oslaví 70 let Mgr. Drahomíra Chlebková Schovánková z Novokrajova, nyní Ostrava Poruba; 70 let Stanislav Kabát z Martinovic, nyní Kopřivnice a 82 let Evžen Haráková z Dembrovky, nyní Char. domov Moravec.

Za region *Dr. Vladimír Samec* - předs. a *Marie Saitlová* - taj.
region Nymburk: V našem regionu oslavili svá jubilea tito naši spoluobčané z Milovic: 85 let Ludmila Černá; 75 let Emilie Koničková; 94 let Anna Černá; 65 let Alexandr Černý; 60 let Jevgenie Jara; 25 let Vítek Koniček; Přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody. *Anna Mazníková*

region Praha: V říjnu oslaví 88 let Soprová Marie z Buderáže, nyní Praha 9-Klánovice; 87 let Jiráková Jiřina ze Zdobunova, nyní Praha 6; 86 let doc. MUDr. Muratov Alexandr z Kyjeva, nyní Praha 10; 82 let Frantálková Raisa z Novin Českých, nyní Praha 4; 81 let Janáková Dobromila z Boratína, nyní Praha 6; 80 let PhDr. Žáková Miloslava CSc. z Kupičova, nyní Praha 1; 70 let Ing. Chromá Vlasta z Prahy, nyní Benešov. Všem jubilantům přejeme do příštích let hodně zdraví a životní pohodu. *Milúše Průšová*

region Rakovník: V říjnu oslaví 91 let Tatjana Broumová z Hulče České, nyní Hořesedly a 75 let Josef Krouský z Jezírka, nyní Rakovník. Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let jim přejeme pevné zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region *Emilie Šimánková*
region Šumperk: V měsíci září se dožila 80 let paní **Antonie Divišová, roz. Linhová** z Krupé, nyní bytem Šumperk. Omlouváme se za chybně uvedené jméno a rodné příjmení. V říjnu oslaví 70 let Václav Michálek z Buriny, nyní Velké Losiny. *Alena Kubelová*

region Tachov: Dne 8. 9. 2013 oslaví naše maminka paní **Libuše Ludvíková** rozená **Dufková** požehnaných 89 roků. Paní Ludvíková se narodila v Knerutech a poté se odstěhovali do Kopče, kde se také vdala. Po válce se vrátili s mužem zpět do české vlasti. Vychovali spolu 5 dětí, které jí dělají jenom radost. Jménem celé velké rodiny jí přejeme vše nejlepší, pevné zdraví a hodně štěstí.

Za celou rodinu *Jiřina Hrubá* členka tachovského regionu
region Teplice: V červenci oslavila své 75. narozeniny paní **Emilie Reichlová** z Teplic, roz. Vaníková, rodačka z Bojarky. V říjnu oslaví 70. narozeniny **Josef Mareček** z Krupky, rodák z Malinovy.

Oběma jubilantům přejeme pevné zdraví a pohodu v osobním životě. *Výbor SČVP reg. Teplice*

region Žatec: V říjnu oslaví 55 let Drahomíra Hostková ze Žatce; 70 let Miroslava Kalkusová ze Sofievyky nyní Vroutek; 80 let Jiřina Zachová z Volkova nyní Liběšice; 82 let Helena Tomzdalová z Buršovky nyní Podbořany; 83 let Alžběta Němečková z Michalovky nyní Žatec; 83 let Ladislav Jůna Velká Černoc; 85 let Václav Malhauz z Hrabiny nyní Libědice; 86 let Marie Šircová Dorohostaj nyní Jímlín; 91 let se dožívá člen výboru Bohumil Filípek z Novin Českých nyní Žatec. Všem těmto členům mnoho zdravíčka, štěstí a Boží Požehnaní do příštích let přeje upřímně *Kamila Ondrová*

region Zahranici: Dne 15. září oslavila své 88. narozeniny **Věra Matejusz-Nováková**. Narodila se v Kvasilově a v současnosti bydlí v Sydney. *Vasil Čeral*

Príspevky na tiskový fond červen - září 2013

region Brno: Alena Marková Náměšť nad Oslavou 100Kč; Eleonora Loskotová Vojkovice 100Kč; Milada Krajzlová Brno 300Kč; Miroslav Rejchrt Brno 200Kč; Josef Bryksa Brno 300Kč; Josef Kučera Brno 500Kč.

region Šumperk: Antonín Štefl Rapotín 200Kč; Vlasta Tomášková Zábřeh 100 Kč; Vladimír Suva Králec 300Kč.

region Moravskoslezský: Ludmila Schaffartziková Bohušov 400 Kč; Antonín Vaněček Amalín 400Kč; Marie Vendolská Rusín 300 Kč; Anastázie Holčáková Kunín 300Kč; Ludmila Muchová Bruntál 150Kč; Břetislav Ludvík Studénka 300Kč; Marie Urbanová Studénka 100Kč; Ing. Danuše Kolářová Ostrava 100Kč; Vlasta Barochová Suchdol n/Odrou 100Kč; Miroslava Volková Nový Jičín 200Kč; Drahomíra Zajíčková Havířov 200Kč; Jiřina Krušinová Krnov 100Kč; Emilie Kubínová Krnov 50Kč; Dobroslav Janko Krnov 100Kč; Ludmila Mondeková Slezské Pavlovice 200Kč; Anna a Václav Vyhliďalovi Jindřichov 100Kč; Vlasta Bolfová Hukovice 200Kč; Miroslav Kabát Šenov u Nového Jičína 200Kč; Edward Štěpánek Rožnov pod Radh. 200Kč; Dužická Marie Nová Ves 300Kč; Dr. Ing. Anna Plchová Paskov 300Kč; Olga Čvančarová Sudice 100Kč; Marie Mučková Sudice 100Kč; Ludmila Réblová Suchdol n/Odrou 200Kč; Marie Klabanová Suchdol n/Odrou 200Kč; Kristýna Davidová Hladké Životice 100Kč; Božena Frolová Hladké Životice 100 Kč; Vlastislava Kopecká Hladké Životice 100Kč; Vladimír Knob Fulnek 200Kč.

region Praha: PhDr. Alla Roubíčková Praha 200Kč; Evženie Andřová Opočno 200Kč; JUDr. Dagmar Nygrínová Praha 600Kč; Jiří Fencka Chomutov 100Kč; Jaroslava Lukavská Praha 400Kč; Vladimír Jeníček Žinkovy 250Kč; Zita Holousová Česká Lípa 200Kč; Libuše Vokurková Hořovice 100Kč.

region Domažlice: Marie Lokvencová Plzeň 300Kč.

region Teplice: Karel Mařík Most 100Kč.

region Krkonoše: Věra Kmentová Trutnov 200Kč.

region Chomutov: Václav Kytl Maštov 500Kč.

region Šternberk: Miroslav Vohralík Unčovice 200Kč.

region Žatec: Mgr. Miroslava Šimsová Chrástany 1.000Kč; Václav Průša Děčín 300Kč; Ludmila Fraňková Žatec 300Kč; Rostislav Pelant Podbořany 200Kč.

region Litoměřice: Nina Bártová Litoměřice 100Kč; Ludmila Vanousová Soběnice 200Kč; Marie Janouchová Děčín 100Kč.

region Olomouc: manž. Skalkovi Loučky 200Kč; Antonie Derychová Oldřichov 100Kč; manž. Šulcovi Olomouc 200Kč.

region Vyškov: Jan Kočina Hlubočany 200Kč.

region zahraničí - na úhradu členského a příspěvek tisk: Anthony Bennett Kanada 30 CAD; Winston Shantora Kanada 30 CAD.

Príspevky na filmový dokument: manž. Němcovi Brno 500Kč; Marie Pechalová Brno 200Kč; manž. Pavlicovi Zaječí 200Kč; Václav Odstrčil Brno 1.000Kč; Josef Kučera Brno 500Kč; Josef Bryksa Brno 1.000Kč. A v č. 6 v regionu Žatec chybně uvedeno jméno Vladimír Dusil. Správně mělo být **Vladimír Musil**. *Marie Nečasová*

Naše řady opustili

Dne 14. 6. zemřel náhle po těžké nemoci ve věku nedožitých 80 let náš člen, **Ing. Miroslav Rampas** ze Zdobunova, bytem v Doužkovicích. Upřímnou soustrast rodině vyjadřují za region

Jiřina Kačerová a Josef Roller

V červnu zemřela ve věku 82 let **Miloslava Papíková** z Kupičova, poslední bytem Chotíněves. Upřímnou soustrast pozůstalým věnuje za výbor regionu Litoměřice *Daniela Zelenková*, jednatelka
Dne 10. září 2013 zemřela ve věku 84 let naše členka paní **Emilie Bouzková** rozená **Neradová** z Moldavy, bytem Grygov u Olomouce. Upřímnou soustrast rodinám projevuje za olomoucký region

Vladimír Polák - předseda a *Miroslav Nerad* - člen výb.
Dne 19. 9. 2013 zemřel ve věku 77 let pan **Miroslav Němeček** z Novostavců, nyní Libina. Za rodinu *Miroslav Němeček*

Dne 23. 9. 2013 zemřela ve věku 84 let paní **Olga Vašíčková Prošková** z Mirohoště nyní Liběšice.

Za region Litoměřice *Daniela Zelenková* jednatelka

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 05. 10. 2013**